

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer:
vasárnap.

Felölős szerkesztő és kiadó
Skribanek Géza.

Egész évre 8 kor. félévre 4 kor. negyedévre 2 kor.
Nyitólér sora 40 fillér
Hirdetések nagyság szerint

Hirdetmény.

A „Magyar-szlavon kerületi hitelszövetkezet“

1901—1903. évtársulata folyó év végével megszűnik, az alapszabályok értelmében.

1904. január 1-én

3 évi időtartamra

egy új évtársulat lép életbe

részjegyenkint 20 filléres heti befizetéssel.

Értesítettnek tehát mindazok, kik résztvenni óhajtanak, hogy részvényeket a hitelszövetkezet helyiségében előjegyezni sziveskedjenek.

Az előjegyzésnél részvényenkint **12 fillér beirási díj** fizetendő.

Bares, 1903. okt. 15.

Az Igazgatóság.

Deák Ferencz.

Buzgón, áhitattal ünnepelte az egész magyar nemzet Deák Ferencz emlékét. Reményteljes országos ünnep volt. Amióta meghalt ez az emberóriás, akinek lelki nagyságánál csak a szive jó-sága volt nagyobb, soha sem éreztük nagyobb szükségét, mint most, amikor fundamentumában készül megrázkódnai az ország.

Ha ő élne! Ha azzal a nyugalommal teljes csodás bölcsességgel, mellyel sokat szenvedett hazájának egy biztos határozott utat mutatott a jövő boldogulásra, most is a király és a nemzet oldala mellett állna, hogy szolgálván mind a kettőt, békét teremtsen és megnyugvást. Csak ilyenkor, e gonosz válságok közepette látjuk igazában az ő nagyságát, lángeszét és értjük meg szívós, soha nem lankadó tüzü, de nem izgatón lobogó hazaszeretetét.

Hol vagy Deák Ferencz? Téged magyar kíván!

Még a szelleme sem lebeg közöttünk. Élő nagyjaink mind-megannyi törpék az ő koloszális alakja mellett, egész sereg sem tudja őt pótolni.

Összeszorult szívvel a jövőbe vetett aggódó tekintettel áll a ma-

gyar nemzet Deák Ferencz sirja körül, mely a honalapítók egyikét rejti magában. Ami háromszáz esztendőn keresztül fájt a magyar-nak, amitől háromszáz éven át lázba jött a vére és hatalmakat fenyegető a hangulata, arra a sebre rakott ő gyógyító irt, azokra a gyűlöletet keltő emlékekre borított ő fátyolt.

Ó, nem ő az oka annak, hogy a háromszázados sebek most felszakadnak és azt a fátyolt minduntalan fellebbenti a jeges szél, mely a nyugatról fu! Azt akarják, hogy legyünk békén és esendben, mialatt kinpadra vonják hazaszeretetünket, azt akarják, hogy összeszorított ajakkal hallgassunk, mikor korbács suhog föllöttünk.

Hej, pedig nem bennünk csalódott Deák Ferencz, mikor nagy művét megalkotta, mi nem vagyunk bűnösök az áldatlan helyzet felidőzésében. Csalódott a hazabölese a hatalomban, mely nem okult, nem tanult a multnak reá nézve gonosz tapasztalataiból.

A hazának most megint egy Deák Ferenczre van szüksége. De nincs sehol szereplő, vezető férfaink között egy ilyen nagy, nemes egyéniség, amely vezetni és megnyugtatni tudna lefelé és bizalmat kelteni, imponálni felfelé.

T Á R C Z A.

A csere.

Hát a legteketébb hálátlanság lett volna a Buza János részéről, ha a sorsa ellen ágaskodott volna. Nem is tette nagy időközön át. Mindene meg volt, amit a teste lelke megkívánt. Szükséget nem látott. Volt derék, jó felélege meg két életerős gyermeke.

Aztán egyszer mégis belefészelt a szívébe az elégedetlenség.

Attól fogvást került az belé, miótától Karapy uraság, akinek a birtokán, kasznár minőségben szolgált, visszaérkezett külső országból, ahol eddig élt a családjával.

Megnyílt a kastély és vele együtt a környék elé tárult az a sok fényes fölösleg, amiben az efféle módos ur daskáldok.

— Ej, kutyát ér az ilyen élet! Csatogott ki belőle időnkint az elégedetlenség. Egyiknek öl számra hordja a legjava a-

jándékát a sors, a másinak pedig nehéz munka verejtékével kell megszolgálai még a legszükségesebbet is.

— Hidd el apja, csitítgatta a jámbor párja, vannak nálunk még sokkal szegényebb emberek is.

Azért nincs igazság a földi javak kiosztásában. Ha Urísten volnék, másként rendeztem volna be a világot.

— Ne vétkezz, ne avatkozz annak a legbölcsebbnek a dolgába, intette az istenfélő Magda asszony.

A kasznár erre csak a fogai közt morzsolt el valamit.

De azért nap-nap mellett kiöntött egy jó adagot a keserűségből.

— Megint elhullt egy tinóm. Hát van-e még ilyen szerencsétlen ember a világon! Ezer menyké, hát miért nem lehetek én odafön a kastélyban és ő az én helyemben.

Épen befogták a szép üveges hintót.

A városra ment a nagyságos ur. Ugy mondják a doktorért, mert beteg a nagyobbik fia.

— Hej te, hallod-e? kiáltott a kis

szobájukban dühöngő Buza János; add ide azt a fényes fogatot, add ide a kastélyodat és vedd érte a mi szegénységünket. Elég volt már neked a jó módból. Cseréljünk.

Eszeden vagy, édes uram? fékezgette Magda; aztán kikiáltott a kis udvaron: ne garázdálgodjatok, gyerekek! Szörnyü milyen vásott ez a két fiu!

— Hát miért nem fogadunk melléjük olyan tudós urfit, mint az uraság, aki nevelésre kaptatná.

— Mert nincs benne módunk lelkem.

— Hisz ez az, ez az a nagy igaztalanság!

És kaján irigységgel követte a könnyen gördülő hintót, a melyen az uraság robogott a székvárosba doktor urért.

— Egy lovának a kantárából három tintöt is vehetnék, dűnyögöit az elégedetlen ember.

Belevetette magát az ablaknak hátal álló karosszékebe és fejét az asztalra fektetett karjára nyugtatva soká zsörtölődött úgy befelé.

Állunk elhagyatva, siváron és viharos hullámok tarajoznak a magyar sziget körül. Az újabb kor gyermeke, aki nem érte meg a mult nagy és szomorú eseményeit, bámulva és megdöbbenve látja, hogy mennyi ellensége van a magyarnak és micsoda irigy gonoszság áskálódik ellenünk köröskörül.

Igy sirunk téged vissza, Deák Ferencz és tanácstalanul állunk, miképpen védelmezzük meg a nagy alkotásodat, melyen a modern Magyarország épült.

És mégse csüggedjünk. Él még a magyarok istene, aki ezer esztendőn keresztül, népek viharainak és veszedelmeinek feltámadásainak és pusztulásainak közepette, fentartotta, nagygyá tette a magyart. A népeknek, mely a Duna és Tisza táján lakik, hivatása van, betölteni azt most is, és be fogja tölteni mindörökké.

Jöjj el Deák Ferencz szelleme!

Ihless meg bennünket, hogy megtudjuk, mit tevék legyünk és dörögj oda ellenségeinknek:

„Eddig és ne tovább!”

Vezesd ki a te népedet ezürzavaros sötétségből!

H i r e k.

— **Színház.** Szombat este a borus, hideg idő miatt a „Czigánybáró” nem kapta meg azt a közönséget, mely várható volt, az előadás azonban sokkal jobban sikerült, mint a milyen várható volt. Lorándi, mint Barinkay szolidan, kellemes hangon énekelve játszott, Bátor, (Zsupán) érdekes alakítással, Kövi (Arzena) a megszokott kedvességével játszott. Abonyi Teruskának, (Saffi) játékáról a tel-felhangzó taps ad elég bírálatot. Ez este Abonyi, akinek vonzó egyénisége, énektudása, melynek nem nagy terjedelmű, de behízelgően kellemes hang áll a szolgálatában s kifejező, diszkrétan színező

Megnyílt a kis ajtó.

A Karapy uraság lépett be.

Csak ketten voltak a szobában: a kasznár meg az uraság.

— Mindig irigy szemmel nézegetsz felém, én meg ti felétek. Mondok egyet, Buza János, cseréljünk sorsot. Költözzetek át a kastélyba, én meg itt húzom meg magam enyéimmal a ti portákon.

Na hát ekkora bolond se járt még szabadon. És csak Buza János lenne még nála is nagyobb bolond, ha nem megy bele a cserébe.

Ugy ment a dolog, olyan egy-kettőre, akár a tündérmesékben. Még félig se járta meg napi utját az a legfényesebb golyóbis odafenn és Buza János családjával egyetemben elfoglalta a kastélyt.

A kasznár szinte hüledezett a gyönyöröségtől, hogy hajlongott előtte a sok czifra szolgál.

Drága köntösöket hoztak számukra. Az asztal csak úgy görnyedezett a sok finom eledel alatt.

Másnap a regelinél diszes pongyolában ült mellette a felesége, remek bársony

játéka, a megérdemelt méltánylásban részesült.

Vasárnap este a várva-várt „Czigányélet” került színre. Egészen megtelt a színház, egy ülőhely üresen nem maradt s persze a telt ház második következménye az lett, hogy fulladásig meleg volt a teremben. Az első pedig az, hogy a színészek jókedvvel játszottak. Minden játszó szerepének eszméjét teljes erővel kidomborítani igyekezett. Valamennyiről külön-külön megemlékezni felesleges lenne, de nem hagyhatjuk szó nélkül Ernyei játékát, akinek jókedve, ötletessége, jóleső, kedves humora viszi a darabot, szinte szárnyat adva az egész előadásnak. Bátor az ő kitűnő alakításával, Kövi az ő pajzán jókedvével már eléggé ismeretes. Zilahi érzéssel teli játékaival erősen kifejezte a cigány hazaszeretetét, kit visszahuz egy hegedű, egy sátor, egy szív és egy gyermek szeretete, ehhez a szegény hazához. (Ad vocem gyermek: ebben a szerepben vendégszereplőnk is volt, egy egész fiatal művésznő — még kevesen ismerik tán — Bódy Bözsike, kinek kedves, bátor fellépése számtalanszor megújuló tapsviharban nyert elismerést.)

Hétfőn este másodszor adták a „Heidelbergi diákélet”-et. A rossz idő dacára a ház szépen megtelt és a színészek a rendes módjuk szerint: jól játszottak.

Kedden, Bátor Béla jutalomjátékául a „Kornevillei harangok” került színre. Szomorú jutalom volt ez egy kedvelt színésznek, amit azonban csak a darabnak lehet betudni. A játék élénk, összhangzatos volt és Bátor szép tehetségének ezuttal is erős tanujelét adta. Pompás volt Kövi Juliska, mint Szerpolette, Ernyei, mint Gáspár, Abonyi, mint Zsermien és Pethő Stefi, mint Greinzsó igen élénken játszottak. Maga a darab azonban tárgyánál fogva nagyon értéktelen, tehát unalmas volt. Dícséret illeti még meg Lorándit, kinek kellemes a hangja, szolid, de biztos a játéka, amiért is tapsban bőven volt része.

Szerdán, „Monna Vanna”-t adták. Az erős dráma nem tette meg azt a ha-

zekéskékben a két kis fia.

A boldogságtól kezdetben nem vette észre, ami pár nap múlva szemébe tünt, hogy az ő örök vidám felesége most olyan szótlan, szomorú. A két kis fián is megakadt a tekintete, olyan volt az ábrázatuk, mint a fehéritett vászon.

Nem is a Magda formája volt az az asszony, de a Karapy nagyságos asszonyé, akinek mindig olyan az ábrázata, mint a falon függő festett kép. A két gyermek is mása volt az uraság esenevész fiainak.

Eleinte csak hitegette magát Buza János, hogy ő azért mégis jó cserét tett. De hova hamarabb könnye csordult a cserén.

Mindenkép titkolni akarta, de végre kitört belőle, ami a szívét fojtogatta:

— Jaj, de szerencsétlen vagyok.

Pedig még aztán következett a rozsza. Egy napon arra ébred, hogy meghalt az egyik fia.

Most aztán kétségbeesett zokogással ordította:

— Jaj, de megcsalódtam a cserén! Jaj, de boldog voltam és jaj de boldogta-

tást, melyet vártunk. Ez este igazán jól csak Zilahi játszott. Változó érzelmeinek sok-sok árnyalata minden szavával és mozdulatával kifejezést, élénk képet nyer és fellépésének határozottsága, bátor és kétérdős jelleme, daczoló érzése az igazi Guidó képét tárta elénk. Pethő Steffi, mint Vanna, egy kissé bizonytalan volt. Elhatározása, később felébredő szerelme, majd kétségbeesett helyzete, nem volt az igazi Vanna másolata. Ernyei sem játszott az ő megszokott határozottságával, egy kissé feszes volt és nagyon is nem hős. Közönség nagy nem volt, az első helyek azonban tele voltak.

Csütörtök este a „Próba házasság” Kövi Juliska jutalmául került színre. A közönség kedveit játszóját, nagyszámu megjelenésével és gyakori tapsviharával jutalmazta meg. És ez este nem is volt fukar Kövi. Játszott oly nagy élénkséggel, mint még soha; és az a bakfisos viselkedése (mely a szerepe is) oly hű, igaz tükre volt egy serdülő pesti leánynak, hogy méltán illeti meg a dícséret. Igen jól alakítottak Ligeti és Ernyei; eléggé jó volt Lorándi, (Berezi) és Orlajos Róza, Bátor, aktuális kupléja a hatást el nem téveszté. A közönség az előadással meg volt elégedve.

Pénteken este fél helyárrakkal újra a „Czigányélet”-et adták, cigány hangversennyel egybekötve. Első felvonás után ugyanis Zsolnai Vilmos közkedvet cigány primásunk zenekara állott fel a színpadra, hogy ők is kiegészítsék a maguk természetességükkel, a velök született művésztükkel a cigányélet képét. A kis műkedvelő Bódy Bözsike is sok örömet okozott gyermekies játékával.

Szombattól 4 estén át Fáy Szerena, a nemzeti színház kitűnő művésznője lép fel mint vendég, a következő darabokban: Szombaton az „Otthon”, vasárnap Magdolna”, hétfőn „II-ik Rákóczy Ferenc fogsága”, kedden a „Czigány”-ban. Reméljük, hogy közönségünk méltányolni fogja Fehér igazgató áldozatkészségét, ki a nemzeti színház oly kitűnőségének játékával szerez szellemes, élvezetes estétet.

— **A Barcsi Jótékony Nőegyesület** f. évi október hó 31-én az izraelita

lanná lettem. . . Kincsekért oda adtam a boldogságomat, jaj, de megcsalódtam! . .

— Miért sir, édes apjukom? ébredjen már föl!

Buza János fölnyitotta szeméit. Mellette állt az angyalarcú, aranyoszívű felesége, az ő örök vidám mosolyával. Ő maga benne ült a bőrkarosszékekben. A nyitott ajtó előtt a két fia hanczurozott. Ugy ki volt pírulva mind a kettő, mint a pünkösdi rózsza.

— Mit álmodtál, édes apja?

— Hát álmom volt?

Magda asszony odaszólt a két vihánczó fiához.

— Ne lármázzatok, gyerekek, most mondta a Gyurka hetes, hogy haldoklik az uraságék kis betege.

Buza János lassankint eszmélt föl. Magához ölelte az ő jó feleségét. Hálaadó tekintettel nézett az ég felé meg a két egészséges porontyára.

— Hát bizony nem cserélnék azokkal odaát. De szegény is némely gazdag ember.

Kövér Ilma.

iskola helyiségeiben délután 3 órakor tartja XXIII. évi rendes közgyűlését, melynek tárgyai a következők: 1. Elnöki megnyitó 2. Pénztárnoki jelentés. 3. Számadási felülvizsgálat. 4. Tisztújítás. 5. Egyéb indítványok.

— **A Baresi Olvasókör** f. évi november hó 4-én este 6 órakor ünneplő sajtó helyiségében fennállásának 30-ik évfordulóját. Ez ünnep emlékére a kör megfestette érdemekben egyik leggazdagabb elnökének, id. Andrásovich Imrénének arcképét, kinek elnöksége alatt élte az olvasókör fénykorát. E kép ünnepélyes leplezése lesz az ünnepély egyik fénypontja, mely után társas vacsora következik. A társas vacsorán egy teríték ára 3 korona.

— **Hidépítés.** E héten fejezték be a szelvényenkinti hídterhelési próbákat, melyek azt igazolták, hogy az új híd igen erős alkotmány, mert fényesen kiállotta a nagy, minden pontra egyenletesen terjedő terhelést. Jövő hét elején kezdődik az alépitmény átvizsgálása, mely után, miután a hidat előző utak is elkészültek, végre a közforgalomnak át fog adni. Bizony forgalmi szempontból igen nagy akadály volt az ósdi kompforgalom, melynek napjai Bareson az új hiddal végleg leűntek.

— **Földrengés.** Huszadikán virradóra ismét földrengés volt, mely szakasztott olyan irányú morajjal előzetes, hullám alakban terjedő volt, mint az előző, csak hogy hatásában jóval gyengébb. Lapunk egy neves munkatársának észlelése szerint, kisebbszerű földrengések nálunk ugyszólván napirenden vannak és sajátos az, hogy mindig nyugati irányból jön. További észleletek alapján talán sikerül az eredési pontot is megállapítani.

— **Az első áldozat.** Budapesti hídon bizony kifogásszámba menne az új hidat övező alacsony korlátok, mert igen megkönnyitné a fővárosban az összekötő hidakról az öngyilkossági szándékból való leugrást. E szempontból Zaveczi József 25 éves új gráci polgár már felavarta hidunkat f. hó 18-án öngyilkossági szándékból a hídról a Drávába ugrott, melynek hullámaiban nyomtalanul eltűnt. Sülyos anyagi gondok érlelték meg az özvegy anya egyetlen támaszát képező fiatal emberben az öngyilkosságot, egyszerűen nem akart megküzdeni az étellel s így vetemedett a legszörnyebb tetre.

— **Drávába esett lovak.** E hó 19-én történt, hogy Máté József rigócei koresmáros a Dráva partján kocsin hazafelé menet, lovai a partról lecsuszva, a Drávába estek. Esésük közben szerencsére az istráng elszakadt s így a kocsit a koresmárossal nem ránthatták a lovak a Drávába s később a segítségre jött emberekkel sikerült a lovakat is kimenteni.

— **A szerencse árában.** A szerencse hulláma hasonlít a patak áldáshoz folyásához, mely ellátja a partmentét a létfenntartáshoz szükséges életnedvvel. A szerencse folyása is szerencsét hoz azoknak, akik a szerencse partján várják az áldáshoz vagyont. Csak ki kell vetni hálónkat és idővel beleakad a szerencse hullámai között a létfenntartáshoz szükséges kincs, melyre mindnyájan vágyakozunk. Az osztálysorsjáték minden egyes húzása ilyen hullámozást mutat, mert bármely húzásnál sok és igen nagy nyereményt juttat a játék folyása

a szerencsés nyerőknek. Csak kitartással kell várakoznunk, míg a szerencsét a hálónkkal kiemeihezjük s akkor éppen oly örömmel élvezhetjük a nagy nyereményeket, mint azok a szerencsés játékosok, akik rövid 6 hónap alatt a 600.000 koronás nagy jutalmat, a 100.000, 90.000, 60.000, 50.000, 30.000 és több nagy nyereményt nyertek Török A. és Tsa bankházában, Budapest, Teréz-körut 46/b. szám alatt. A sorsjegyvásárló közönség bizalommal vásárolhatja a sorsjegyeket e szerencsés bankházban.

A baresi színelőadásokhoz.

Fiumei-level.

Fiume, okt. 20.

Az ujságokban olvasom, hogy Fehér Károly társulata a vidámságról és kedélyességéről híres Bareson tart előadásokat.

Erre a hírre egész sereg emlékelevenedik fel előttem: a magyar színművészet első fiumei kísérletezésének remissenciái a maga kedves érdekességeivel és bájos epizódjaival.

Eppen most három esztendeje. A magyar kikötővárosban a helyi érdekű patriotizmus vitva a maga kicsinyes háboruit, harag és gyűlölet tárgya volt a magyar nyelv és minden a mi magyar.

Ezenközben egy kicsike csapat érkezett a városba, hogy a magyar előadóművészetnek otthont teremtsen. Mindenesetre ezzel a céllal jött, a melyhez annyira sikerült is közelednie, hogy — megtörte a jeget.

Fekete Miksa színigazgató vezette a kis vándoresapatot. Voltak benne olyan tagok, akik egyéb kereset hiányában kerültek Thalia templomába — a mint már voltak a társulatnak erői is, sőt olyan erői, amelyek támaszai lehettek volna az ország jelentékenyebb közszínházainak is.

Ott volt: Fehér Károly, ambicziózus, komoly, törekvő színész, aki sok tudást és intelligenciát vitt magával erre a nehéz pályára. Mintha most látnám a fiumei közönséget, amint Fehér Károly Svengáli alakítására dagadtra tapsolja a tenyerét. Átgondolt, igaz és művészi alakítás volt ez, a melynek láttára mintha azt kérdeztük volna: miért nincs egy állandó, nagy társulatnál ez a tehetség.

A másik tagja a társulatnak, akire ma is szívesen emlékeznek itt Fiumében: Kövi Juliska volt. Egy bájos, gyermekleány, aki életet vitt a deszkákra és akinek

tiszta csengésű, fülbemászó hangját szívesen hallgattuk mindig. Játékában meglepő önállóság, mozdulataiban — fiatalsága dacára — tagadhatatlan rutin és énekében valami olyan tökéletesség nyilatkozott meg, hogy az opera énekesnők művészetéhez szokott fiumei közönség valósággal elragadtatással hallgatta kedvencét, a bájos kicsike művésznőt: Kövi Juliskát.

Azóta a legnagyobb vidéki színtársulatok fordultak meg Fiumában: Krecsányiék, Janovicsék, Szendreyék. Valahányszor szubrett primadonna a világot jelentő deszkákra lépett, mindannyiszor megindult az összehasonlítás az első széksortól az utolsóig, a lámpák előtt álló színésznő és a feledhetetlen kedvenc: a kis Juliska között. A babér, az elsőbbség még mindig a Kövi Juliskáé, a kinek Gésákbéli Molly-jára megenni való Lillijére feltétlen szeretettel gondol vissza mindenki, a ki hallotta.

A magyar színészet otthont talált a mi olasz kulturájú magyar városunkban és azok között, akiket ezen vívmány megszerzéseért elismerés megillet, Fehér Károly és Kövi Juliska az elsők közt szerepelnek.

Mi szívesen emlékezünk az ő lelkes működésükre és hisszük, hogy együtt érez velünk Bares színpártoló közönsége csakugy, mint minden város, amelynek az ő művészetükben része van.

Kemény Ödön.

Ungar Ign. és Fia Kassa.

Kassai magpergetője

vesz mindennemű

Tobozokat (Zapfen)

tölgymakkot, vadgesztenyét

stb. stb.

ELAD:

mindennemű magvakat, tölgymakkot, vadgesztenyét stb. stb.

Ungar Ign. és Fia

Kassai Magpergetője

KASSA.

Ó jaj!

Megfojt ez az átkozott köhögés!

Köhögés rekedtség és elnyálkásodás ellen gyors és biztos hatásuak

Egger mellpasztillái

az étvágyat nem rontják és kitünő ízűek.

Doboza 1 korona és 2 korona.

Próbadoboz 50 fillér.

Fő- és szétküldési raktár:

„NÁDOR” gyógyszertár
Budapest, VI., Váci körut 17.

Éljen!

Egger mellpasztilla
csakhamar meggyógyított

Kapható:

Bares: Kohut Sámuel.

Barestelep: Schön Richárd.

Szigetvár: Salamon Gy. örökösei.

Visy Sándor gyógyszertárakban.

A közeledő halottak napjára,

sirkoszoru

gyönyörű kivitelben jutányos áron kaphatók a **barcsi könyvnyomdában** és a **barcstelepi papirkereskedésben.**

Kiváló szerencse Töröknél!

Felülmulhatlanul

kedvez főárudánknak a szerencse. Rövid idő alatt 12 millió korona nyere-ményenél többet fizettünk nagyrabecsült vevőinknek; csak a legu-tóbbi 5 hónapban a

3 legnagyobb nyereményt és pedig:

a **605.000** koronás nagy jutalmat az 57080 sz. sorsjegyre,
a **100.000** „ főnyereményt a 74366. „ „
a **90.000** „ „ a 109780. „ „

és ezeken kívül még egyéb sok nagy nyereményt.

Ajánljuk emélfogva, hogy a világ legesélydúsabb osztálysorsjátékában vegyen részt. — A most következő magy. kir. szabadalmazott 13. osztálysors-játékban újból

110.000 sorsjegyre 55.000 pénznyeremény

jut és összesen egy hatalmas összeget,

14 millió 459.000 koronát

sorsolnak ki rövid 5 hónap alatt.

A legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben

1.000.000 koronára.

Továbbá 1 jutalom **600.000**, 1 nyeremény **400.000**,
1 a **200.000**, 2 a **100.000**, 1 a **90.000**, 2 a
80.000, 1 a **70.000**, 2 a **60.000**, 1 a **50.000**,
1 a **40.000**, 5 a **30.000**, 3 a **25.000**, 8 a **20.000**,
8 a **15.000**, 36 a **10.000** korona és még sok egyéb;
összesen **55.000** nyeremény és jutalom **14.459.000**
korona összegben.

Az I. osztályu sorsjegyek tervszerű árai:

$\frac{1}{4}$ eredeti sorsjegy frt. —.75 vagy kor. 1.50; $\frac{1}{2}$ eredeti sorsjegy frt. 1.50 vagy kor. 3.—

$\frac{1}{2}$ „ „ „ 3.— „ „ 6.—; $\frac{1}{4}$ „ „ „ 6.— „ „ 12.—

A sorsjegyeket **utánvétellel** vagy az **összeg előzetes beküldése** ellené-
ben küldjük.

Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket eredeti sorsjegyekre kérünk

f. é. november hó 2-ig

bizalommal hozzánk beküldeni.

TÖRÖK A. ÉS TÁRSA

bankháza Budapest.

Hazánk legnagyobb osztálysorsjáték üzlete

Főárudánk osztálysorsjáték üzletei:

Központ: **Teréz-körut 46 a.** I. fiók: **Váci-körut 4 a**

II. fiók: **Muzeum-körut 11 a.** III. fiók: **Erzsébet-körut 54 a**

Rendelőlevél levágandó. Török A. és Társa bankháza Budapest

Kérek részemre.....I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget.....kor. összegben (utánvételezni kérem) A nem tetsző
(postautalvánnyal küldöm) törlendő.
(mellékelem bankjegyekben (bélyegekből))

Pontos cím:)
)
)
)
)

DEUTSCH IZIDOR
BARCSON

Ajánlja az ujonnan berendezett
czement-árugyárát
hol különféle lemezek és minden
e szakmába vágó áruk jó mi-
nőségben és jutányos áron kap-
hatók.

Mezei egerek

tömeges és biztos kipusztítására ajánlom az ál-
talam készített és már eddig is sok előkelő uradál-
makban, nagyobb gazdaságokban, ugyszinte több
közsegekben a legjobb sikerrel használt

egérmérget

labdacsa alakban, eddigi tapasztalatok szerint 1
holdra 1-2 kiló elegendőnek bizonyult, 100 kiló
ára 90 kor., 50 kilós láda 6 kor.

SIPÓCZ ISTVÁN

gyógyszerész

Pécsétt, (Baranyamegye).

Megrendeléshez hatósági engedélyt ké-
rek mellékelni.

VASUTI MENETREND.

Barcsra érkezik:

Pécsről	délelőtt	10 óra	58 perc
„	délután	5 „	14 „
„	este	9 „	12 „
Kanizsáról	délelőtt	7 „	11 „
„	délután	5 „	15 „
„	este	8 „	20 „
Pakráczról	délelőtt	10 „	53 „
„	este	8 „	05 „
Somogy-Szobbról	délben	12 „	15 „
„	este	9 „	05 „

Barcsról indul:

Pécsre	reggel	7 óra	28 perc
„	délután	1 „	20 „
„	délután	5 „	50 „
Kanizsára	délelőtt	8 „	25 „
„	délelőtt	11 „	10 „
„	este	9 „	40 „
Pakráczra	délelőtt	8 „	16 „
„	délután	5 „	30 „
Somogy-Szobbra	reggel	3 „	40 „
„	délután	1 „	30 „